

ضرورت جدول بندی بحران تولید و بیکاری

هدایت احمدی

در کتاب پر ارزش قانون کار و کارگر، در صفحه 78 آماری از کارگاه های تجاری و صنعتی در ایران ارائه شده است که بسیار گویا و در جهت روشن شدن مطلبی که می خواهم بنویسم بسیار مثبت است. البته اگر بصورت جدول زیر که ارائه می دهم در بیاید بسیار گویاتر و شفاف تر جلوه می کند و خواننده می تواند در يك زمان کوتاه به کلیه اطلاعات مورد نظرش دسترسی داشته باشد، بهتر در ذهن می ماند و بهتر قابل انتقال است، در صورتیکه فقط متن (نثر) این اندازه نمی تواند مفید باشد.

توزیع کارگاه های تجاری و صنعتی برحسب تعداد افراد نیروی کار(مأخذ)

جمع کل	بیش از 4 نفر		4 نفر و کمتر از 4 نفر (تا 2 نفر)		دو نفره		کارگاه های يك نفره		نوع کارگاه	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد		
100	617000	3	15	4	23000	23	146000	70	433000	تجاری (آمار سال 72)
100	365000									صنعتی (آمار سال 72)
100	982000									جمع کل

آمارهای ارائه شده، احتمالاً از سرشماری مرکز آمار ایران می باشد و آنها بصورت جدول ارائه داده اند. تنظیم جدول هائی اینگونه بسیار ضروری است زیرا کارگرانی که سطح سواد کافی ندارند- حتی خوانندگان روزنامه کار و کارگر که خوانندگان و علاقمندان اصلی اش کارگران هستند- روشن تر می تواند از آن استفاده کنند.

بعنوان نمونه 95 درصد کارگاه های کردستان به نوشته روزنامه کاروکارگری 31ر2ر83 کمتر از 10 کارگر دارند، که می تواند در جدولی که نمونه آن را در بالا ارائه دادم گنجانده شود. بقیه شهرها و استان های کشور نیز به همینگونه.

آمار فوق بعلت اینکه وضع کارگران، کارگاه های زیر 10 کارگر در استان کردستان را روشن می کند و آمار آنرا ارائه می دهد، بسیار مفید می باشد. در حقیقت این آمار بشکلی دست آنهایی که از قانون معافیت کارگاه های زیر 5 نفر و زیر 10 نفر پشتیبانی می کنند را رو می کند و نشان می دهد 95 درصد نیروی کار استان کردستان که خود از نظر سیاسی اهمیت ویژه ای برای یکپارچگی ایران دارد از حقوق ابتدایی و حداقل حقوق انسانی هم برخوردار نیستند و در حقیقت چه ظلم هائی تحت عنوان های ... در حق کارگران می کنند. حتماً کارگران کارگاه های زیر 10 نفر جزءنوع بشر نیستند. حتماً جزء برده ها، نوکران و غلامان حلقه بگوش این مملکت هستند. (محتوای کتاب قانون کار و کارگران نیز بهترین گواه بر درستی گفته های فوق می باشد)

مطلب فوق (95 درصد کارگاه های ...) که 73 درصد کارگاه ها فعال و بقیه یعنی 27 درصد غیرفعال هستند، یعنی يك سوم تولید در استان کردستان با آن حساسیت ویژه انجام نمی

شود و از همه مهمتر اینکه يك سوم نیروی کار این کارگاه های بیکار شده اند و معلوم نیست که الان چه کار می کنند، بعلت فشار اقتصادی آیا در باند قاچاق کالا وارد شده اند؟ آیا در باند مواد مخدر وارد شده اند؟ آیا در باندهای دزدی و فسادهای متنوع موجود وارد شده اند؟ و آیا

...

آنهایی که در این مملکت نه به نیروی کاربها می دهند، نه به تولیدبهاء می دهند، آنهایی که ناآگاهانه (آگاهانه امرشان جداست) مخالف تولید داخلی هستند و معتقدند که باید از کشورهای خارج کالا وارد کرد و قاچاق کالا، قاچاق مواد مخدر و ... را در کشور دامن می زنند و موافق فقیر بودن مردم هستند تا بهتر از آنها اطاعت کنند، فکر کرده اند که «وقتی که فقر از يك در وارد می شود دین و ایمان هم از در دیگر خارج می شود» یا نه؟

در کتاب «قانون کار و کارگر» در صفحه 40 چنین آمده است «در حقیقت طرح خروج کارگاه های زیر سه نفر که در تصویب نهایی به کارگاه های زیرپنج نفر مبدل گردید، سه میلیون کارگر را در معرض رفتاری قرار داد که مغایر با حقوق کار در اسلام و حقوق کار متعارف در 50 سال گذشته در کشورمان بوده است، این مصوبه نه تنها فقط به اشتغال نمی انجامد، بلکه سبب بیکاری ارزان صدها هزار نفر می گردد. محاسبات کارشناسان وزارت کار گویای از دست رفتن رقمی معادل 400 هزار شغل است که در نتیجه اجرای همه جانبه این طرح عملی خواهد شد.»

خصوصی سازی

حدود یکسال پیش حسن صادقی همزمان با تظاهرات و اعتصابات کارگران در شهر بهشهر اعلام کرد که طی 6 تا 7 سال اخیر بیش از 1840000 تن کارگر بر اثر خصوصی سازی بیکار شده اند و حدود 130000 تن در معرض بیکار شدن و ... می باشند. چه خوب بود اگر این آمار و ارقام نیز بطور دقیق در یک جدول تهیه شده و انتشار می یافت تا در حد یک سخنرانی باقی نمانده و فراموش نشود. دادن ارقام کلی بدون ارائه مصداق های آنها کار دقیقی نیست.

تهیه جدول آماری پیشنهادی چندان دشوار نیست. مثلاً:

- 350 نفر از کارگران صنایع اراک بیکار شدند، بر اثر طرح تعدیل ساختارها و بازسازی صنایع (کار و کارگر 83/2/26 شماره 3848).

- تعطیلی 750 کوره آجرپزی در همدان که مسلماً توأم با بیکاری عده ای از نیروی کار می شود. (کار و کارگر شماره 3848)

- پرداخت 34 میلیارد ریال به بیکاران یزدی (کار و کارگر شماره 3849، 27 اردیبهشت 83)

- اداره کل کار و امور اجتماعی منطقه کرج : بالغ بر 1786 مورد به تأمین اجتماعی جهت برقراری بیمه بیکاری معرفی شده اند. (کار و کارگر شماره 3850، اردیبهشت 83)

- جمعیت 2000 نفری کارگران بافکار در حال حاضر به 300 نفر رسیده اند (ترکاشوند کار و کارگر شماره 3850، صفحه 10)

- 83 تن از کارگران بلاتکلیف شدند. با واگذاری جهان روبه شرکت بنرو 83 نفر از کارگران جهان رو، به بیرون کارخانه هدایت شدند (کار و کارگر شماره 3852)

- ابریشم گیلان تعطیل و 300 کارگر بیکار (کار و کارگر شماره 3851)

- چرا ذغال سنگ البرز مرکزی 6000 کارگرش را تعدیل کرد (ص 9 کار و کارگر شماره 3851)

- تجمع کارگران چینی هیس (شرکت چینی هیس بعلت مشکلات مالی يك ماه است که تعطیل شده است. (صفحه 9 شماره 3851 کار و کارگر)

- بیکاری، جوانان را به مشاغل سیاه کشانده است. (کار و کارگر شماره 3851)

- بازخرید (بیکار شدن) 100 نفر در خود رولنت (کار و کارگر شماره 3853)

- 12 تن از کارگران قفل سازی ایران اخراج شدند (کار و کارگر شماره 3853)
- بیکاری و بلا تکلیفی 250 کارگر شرکت ریسندگی صوفی آباد کرج (کار و کارگر شماره 3853)

- پارسال در آذربایجان غربی 4 هزار نفر اخراج شدند (کار و کارگر شماره 3853)
آمار ناقص فوق را تنها بعنوان نمونه از روزنامه کاروکارگر ارائه دادم تا مشخص شود که اگر این آمار جدول بندی و رده بندی شده و سپس بصورت جزوه مستقل انتشار یابد، اعتبار آنها چقدر ماندگار تر و بهتر است تا آنکه بصورت پراکنده در روزنامه ها منتشر شده و سپس فراموش شوند.

حتی می توان جدولی هفتگی و یا ماهانه و حتی سالیانه برای ارائه بحران در تولید و کارخانه های ایران تهیه و منتشر کرد تا فاجعه مستندتر از معرض دید قرار گیرد و نه تنها کارگران، بلکه دیگر اقسام و طبقات اجتماعی عمیق تر بخوانند و بدانند چگونه تولید در ایران در پای تجارت سربریده شده است.

راه توده شماره 114
04.12.2006